

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE DENDERMONDE VAN 24 DECEMBER 2012

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE EN VAN:

- **CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING**, autonome overheidsdienst, gevestigd te 1000 Brussel, Koningsstraat 138, die zich op 6 november 2007 burgerlijke partij voor de Onderzoeksrechter stelde, ter terechtzitting vertegenwoordigd door mr. Q., advocaat met kantoor te Reet;
- **K. Yassine**, geboren te Lokeren op (...), wonende te 9160 Lokeren, (...), die zich op 28 april 2009 burgerlijke partij voor de Onderzoeksrechter stelde, ter terechtzitting verschijnende in persoon en bijgestaan door mr. K. V. D. S. loco mr. V. V. A., advocaat met kantoor te Dendermonde;

TEGEN:

D. V. Sven, hogere verpleegkundige, geboren te Sint-Amandsberg op (...), Belg, voorheen wonende te 9160 Lokeren, (...), en thans wonende te Drogen, (...), aangehouden ingevolge het bevel tot aanhouding d.d. 03.06.2007 vanwege onderzoeksrechter P. D. B., doch onder voorwaarden in vrijheid gesteld bij beschikking van de raadkamer d.d. 29.10.2008 met betrekking tot de enige tenlastelegging.

Verdacht van : te 9160 Lokeren op 2 juni 2007 :

Gepoogd te hebben opzettelijk, met het oogmerk om te doden, **K. Yassine**, te doden, waarbij het voornemen om het misdrijf te plegen zich geopenbaard heeft door uitwendige daden die een begin van uitvoering van dit misdrijf uitmaken en alleen ten gevolge van omstandigheden van de wil van de dader onafhankelijk zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist.

Waarbij zich hebben gevoegd als burgerlijke partijen:

- O. met zetel te 9160 Lokeren, (...), vertegenwoordigd door Mr. B. loco mr. K. D. C. advocaat met kantoor te Lokeren;
- A. K. Achoura, geboren te Beni Sidel (Marokko) op (...), zonder beroep, wonende te Lokeren, (...), vertegenwoordigd door mr. N. B. loco mr. F. L., advocaat met kantoor te Lokeren;
- A. K., wonende te Lokeren, (...), vertegenwoordigd door mr. N. B. loco mr. L., advocaat met kantoor te Lokeren;

allen tegen: D. V. Sven, beklaagde voornoemd;

De rechtbank nam kennis van:

- de beschikking van de Raadkamer bij deze rechtbank van 19 november 2010 waarbij beklaagde, mits aannahme van verzachtende omstandigheden in hoofde van beklaagde voor de tenlastelegging, naar de correctionele rechtbank wordt verwezen voor de enige tenlastelegging;
- de rechtsgeldig betekende dagvaarding van het OPENBAAR MINISTERIE dd. 7 december 2010 houdende dagstelling voor de zitting van de 19de kamer van 4 april 2011. Op de inleidingszitting van 4 april 2011 wordt de zaak tegensprekelijk uitgesteld naar de zitting van 9 januari 2012. Op de zitting van 9 januari 2012 wordt de zaak, op vraag van de burgerlijke partij, tegensprekelijk uitgesteld naar de zitting van 21 mei 2012. Op 21 mei 2012 wordt de zaak, wegens overbelasting van de rol, tegensprekelijk uitgesteld naar de zitting van 3 december 2012. Op deze laatste zitting wordt de zaak in openbare terechtzitting behandeld en in beraad genomen;
- de processen-verbaal en de overige stukken van het dossier.

De rechtbank aanhoorde op de zitting van 3 december 2012:

- de burgerlijke partij het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding, vertegenwoordigd door mr. P. Q., advocaat met kantoor te Reet;
- de burgerlijke partij K. Yassine, verschijnende in persoon en bijgestaan door mr. K. V.D. S., advocaat met kantoor te Dendermonde, in zijn eis. De burgerlijke partij legt een nota en stukkenbundel neer;
- de burgerlijke partij K. Abdelhafid, vertegenwoordigd door mr. Nancy B. loco mr. F. L., advocaat met kantoor te Lokeren. De burgerlijke partij legt een nota neer;
- de burgerlijke partij A. K. Ahoura, vertegenwoordigd door mr. N. B. loco mr. F. L., advocaat met kantoor te Lokeren. De burgerlijke partij legt een nota neer;

- de burgerlijke partij O. van Lokeren, vertegenwoordigd door mr. N. B. loco mr. K. D. C., advocaat met kantoor te Lokeren. De burgerlijke partij legt een nota neer;
- het Openbaar Ministerie waargenomen door A. S., substituut procureur des Konings, in haar voordracht van de zaak en in haar eis;
- de beklaagde in zijn antwoorden en in zijn middelen van verdediging voorgedragen door mr. J. V., advocaat te Lede. Mr. V. legt besluiten en een stukkenbundel neer.

1. De feiten

A. Eerste vaststellingen en verhoren van beklaagde door de politie (kaften 1, 3 en 4 strafdossier)

Op zaterdag 2 juni 2007 vindt te Lokeren een schietpartij plaats waarbij de 18-jarige K. Yassine levensgevaarlijk gewond geraakt: het slachtoffer wordt met één schot getroffen in de longen. Hij wordt overgebracht naar het ziekenhuis te Lokeren waar hij met spoed dient geopereerd te worden en in een kunstmatige coma wordt gehouden. Hij verkeert lange tijd in levensgevaar.

Wanneer een interventieploeg van de lokale politie, de dader van de feiten, beklaagde D. V. Sven wil arresteren, keert een hele groep Marokkanen zich tegen beklaagde en krijgt hij klappen in het gezicht. Met veel moeite kunnen de verbalisanten beklaagde in hun dienstvoertuig plaatsen en de deuren sluiten en vergrendelen. De menigte schopt en slaat op de ruiten van het dienstvoertuig en meermaals probeert men de deur van het voertuig te openen. De agenten horen meerdere mensen roepen: 'maak hem kapot'.

De politie grendelt de plaats der feiten af en treft zes lege hulzen aan, drie niet afgevuurde patronen en drie verwrongen kogels. Men vindt ook twee kogelinslagen: één in een plastic rolluik en één in een muur.

D. V. kan niet onmiddellijk een duidelijke uitleg geven over het gebeuren en is volgens de verbalisanten duidelijk zeer in de war en apathisch.

Bij zijn arrestatie, nemen de politiediensten het wapen van beklaagde D. V. Sven in beslag. Het betreft een 9mm wapen merk (...). D. V. blijkt in het bezit van maar liefst twee laders: één lader met vijf patronen zit in het wapen, een van deze patronen zit in de kamer van het wapen. De andere lader was leeg. D. V. had ook nog negen losse patronen op zak.

Eerder die dag had beklaagde D. V. Sven aangifte gedaan bij de politie van bedreigingen door het slachtoffer K. Yassine). Uit dit dossier blijkt het volgende:

- Op 02.06.2007 om 20.47u doet beklaagde aangifte bij de lokale politie van Lokeren van mondelinge bedreigingen onder bevel of voorwaarde door K. Yassine.
- De verbalisanten stellen vast dat "wanneer [ze] aankomen aan de woning van de klager deze danig overstuur [is]. [...] Hij loopt hierbij constant over en weer

- en zegt steeds dat hij er echt niet gerust in is. Wij trachten betrokken te kalmeren en brengen hem over naar onze eenheid'.
- Op de tafel van de woning van beklaagde zien de verbalisanten een fles champagne staan.
 - Wanneer de verbalisanten D. V. terugbrengen naar zijn woning en hij uit het dienstvoertuig stapt, verklaart beklaagde aan de verbalisanten dat hij waarschijnlijk niet thuis zal slapen want dat hij er niet gerust in is. Hij zegt aan de verbalisanten dat hij een vergund wapen heeft en dat hij het wapen voor alle zekerheid bij zich zal houden. De verbalisanten herinneren D. V. er aan dat dit niet toegelaten is en zeggen hem dat hij geen domme dingen mag doen....
 - Beklaagde zegt in zijn verhoor aan de verbalisanten dat hij mogelijk getuige was van een drugsdeal. Nadien kwamen de dealer, K. Yassine, en een viertal jongeren naar hem toe gestapt. Het was K. die het woord voerde. Hij vroeg aan beklaagde wat hij daar stond te doen en waarom beklaagde hem gade sloeg. Beklaagde zei dat hij daar woonde. K. zei dat beklaagde er weg moest, want dat hij hem anders ging kapot maken. Hij zei ook dat beklaagde niet goed besepte wie ze wel waren.
 - Beklaagde is terug in zijn woning gegaan. Korte tijd nadien is hij terug buitengegaan en heeft hij K. apart genomen en gezegd dat hij niets met zijn zaken te maken wou hebben en dat hij hem met rust moest laten.

De vader van beklaagde, D. V. Raphaël, verklaart in verhoor het volgende aan de verbalisanten.

- Hij omschrijft beklaagde als een rustig iemand, al is hij de laatste tijd in behandeling bij Dr. G. omwille van een burn-out. Hij voelde zich nu terug beter en had zijn werk hervat sinds 1 juni 2008.
- Hij en zijn zoon zijn sinds oktober 2004 lid van een schietclub. Zijn zoon heeft twee wapens, waaronder een 9mm pistool. Beide wapens zijn vergund.
- Sven woont in 'D. K.' dit betreft een instelling waar jongeren werden voorbereid om zelfstandig te gaan wonen.

Beklaagde D. V. verklaart in zijn eerste verhoor na de feiten het volgende (kaft 4, stuk 1).

- Op 2 juni 2007 om 19.30u. stond hij op het (...) te Lokeren te wachten op een vriend van hem die ging komen: D. M. Peter. Die vriend kwam echter maar toe om 20.00u. Terwijl hij stond te wachten was hij getuige van een vreemd tafereel. Een man van Marokkaanse origine, een zoon van de familie K., wenkte een man van blanke origine. Beklaagde zag hoe iets werd uitgewisseld tussen personen en hoe de blanke man geld gaf aan de Marokkaan. Beklaagde vermoedde dat hij getuige was van een drugsdeal.
- Beklaagde was erg overstuur en ging met zijn overbuur praten. De overbuur zei hem dat er al jaren drugs werd gedeald op straat.
- Even later kwamen vier Marokkanen naar beklaagde. De Marokkaan die bij de wissel betrokken was, vroeg hem wat hij op straat stond te doen en zei dat beklaagde moest weggaan. Hij dreigde: 'je moet hier weggaan, want anders ga ik u kapot maken. Jij weet niet wie ik bent'. Bij de onderzoeksrechter is beklaagde niet meer zeker of K. dit gezegd heeft.

- Beklaagde wou niet weggaan en bleef wachten op zijn vriend. Ondertussen waren er een 10-tal Marokkanen aanwezig. Even later arriveerde Peter D. M. en zijn ze in de woning gegaan.
- Ondertussen reden er auto's met Marokkanen heen en weer. Beklaagde ervaarde dit als pure intimidatie: beklagde kreeg naar eigen zeggen schrik. Beklaagde is dan terug naar buiten gegaan en riep K. Yassine. Tegen hem zei beklagde: "ik wil dat je mij met rust laat. Ik vermoed dat het met drugs te maken heeft, maar laat mij met rust. Stop de intimidatie", waarop de andere antwoordde: "Drugs? Drugs? Ik ben gewoon een autohandelaar P'.
- Nadien belde beklagde naar de politie (noot: volgens het telefonieonderzoek vond dit gesprek om 20.26u plaats. Agent W. heeft hem om 20,31u teruggebeld) en vroeg naar Yvan W.. Hij heeft hem alles verteld en Yvan W. raadde beklagde aan om aangifte te doen. Een politievoertuig is beklagde komen halen en heeft hem vervolgens terug thuis afgezet. Tegen de politie verklaarde beklagde: "ik ga hier vannacht niet slapen. Ik ga zorgen dat als ik naar buiten ga, dat ik een wapen bij mij heb". De politieagenten maanden beklagde aan om geen domme dingen te doen.
- Thuisgekomen is beklagde zijn wapen gaan halen uit de kluis en heeft hij twee personen gebeld om te vragen of hij bij hen kon slapen. Hij mocht bij Kathleen G. blijven overnachten. Beklaagde ging er te voet heen. Hij hield elk voertuig in de gaten. Hij omschrijft zichzelf als paranoïde maar heel alert. Hij ging kapot van de schrik. Het was volgens beklagde "een ondraaglijk gevoel. Ik voelde mij net opgejaagd wild. Ik voelde het niet, ik was het gewoon".
- Vervolgens is beklagde terug naar huis gegaan. Van het traject naar huis kan hij zich naar eigen zeggen niets meer herinneren, hij voelde zich niet bedreigd op dit traject. Op weg naar huis zag hij een persoon die op hem afkwam. Beklaagde voelde weer de dreiging en hij dacht de Marokkaan, K., te herkennen van de drugsdeal. Beklaagde heeft dan zijn wapen genomen en gevuurd in de richting van de Marokkaan. Volgens beklagde had hij niet de bedoeling om iemand te raken. Beklaagde veronderstelt dat hij vijf keer gevuurd heeft, dit omdat dit een automatisme is bij het parcours schieten in de sportclub. Na het eerste schot voelde beklagde pijn aan zijn lip.
- Beklaagde verklaart dat hij dwangmatig bleef vuren.
- Beklaagde verklaart geen racist te zijn.
- Beklaagde verklaart twee glazen champagne te hebben gedronken met zijn vriend (tussen 20.05 en 20.30u.) en medicatie te hebben genomen E. 150 mg ('s morgens), een antidepressivum omwille van een burn-out.
- Beklaagde werkt als verpleegkundige in een rusthuis in de (...) te Lokeren en woont als vrijwilliger in opvangthuis 'D. K.'. Zijn hobby is sportschieten.

B. Verder onderzoek (kaft 5 strafdossier)

De lokale politie van Lokeren gaat op 4 juni 2007 over tot een buurtonderzoek:

- de buurtbewoner die beklagde heeft aangesproken na de drugsdeal betreft N. Prosper
- De uitbaatster van café (...) verklaart dat beklagde de dag van de feiten om 16.00u bij haar is geweest en één Duvel heeft gedronken.

F. Vicky, een collega van beklaagde, verklaart dat beklaagde haar belde. Volgens het telefonieonderzoek vond dit gesprek plaats om 22.20u. Beklaagde zei haar: "het gaat slecht, het gaat niet goed. Ik ben in iets verzeild geraakt. Ik heb hier zien dealen. Ik heb er zelf niet om gevraagd. Ze zijn mij aan het bedreigen, ze gaan mij kapot maken". Hij liep ook rond met zelfmoordgedachten: beklaagde zei dat hij zich van kant ging maken en zichzelf een kogel door de kop ging jagen. Nadien heeft F. beklaagde nog een tweede keer kunnen bereiken. Volgens het telefonieonderzoek vond dit gesprek plaats om 22.24u. Toen verklaarde hij: Vicky ik heb iemand neergeschoten, het is gedaan nu'.

D. M. Peter verklaart het volgende in verhoor:

- hij is net als beklaagde verpleegkundige en een collega en goede vriend van beklaagde.
- Hij omschrijft beklaagde als een perfectionist.
- Beklaagde had hem de avond van de feiten gevraagd om yogaoefeningen te komen doen.
- Toen hij aankwam zag hij dat beklaagde met een groepje Marokkaanse jongens aan het praten was.
- Beklaagde maakte zich druk omdat ze voor zijn ogen drugs aan het dealen waren. Beklaagde voelde zich bedreigd en angstig. De jongeren zijn beklaagde gevolgd tot bij hem thuis.
- Beklaagde is dan de woning binnengegaan, was zichtbaar angstig en voelde zich bedreigd. Volgens beklaagde hadden die gasten hem gezegd dat ze hem kapot gingen maken.
- Beklaagde besloot dan om terug buiten te gaan om een compromis te sluiten. Hij wou hen voorstellen dat hij zou zwijgen als zij hem verder met rust zouden laten. Wanneer beklaagde terug kwam, verklaarde hij dat het onmogelijk was om met die gasten te praten.
- Vervolgens belde beklaagde met Ivan W., iemand die bij de politie van Lokeren werkt. Iemand van de politie zou langskomen. Ondertussen was alles op straat rustig. D. M. is vervolgens in zijn wagen gestapt en naar huis gereden.
- Omstreeks 21.34 u kreeg hij telefoon van beklaagde: beklaagde zou bij G. Kathleen gaan overnachten. Beklaagde verklaarde dat de politiemensen die bij hem waren geweest, hem hadden aangeraden om daar niet te blijven en de nacht elders door te brengen.
- Om 22.07u. was er nog een telefoongesprek. D. M. bood aan dat beklaagde bij hem kon blijven overnachten.

G. Kathleen verklaart in verhoor het volgende:

- om 19.30u contacteerde beklaagde haar om te vertellen dat hij met de dood was bedreigd door een groepje Marokkanen (uit het telefonieonderzoek blijkt dat dit gesprek om 20.37u plaatsvond). Hij had gezien dat deze jongens aan het dealen waren.
- Beklaagde had naar de politie gebeld en ze zouden hem komen halen om zijn klacht te neer te schrijven. Nadat hij zijn verklaring had afgelegd, belde beklaagde haar op (volgens het telefonieonderzoek om 21.27u) en vroeg of hij

langs mocht komen op haar appartement. Hij zei dat hij een pistool op zak ging steken als hij op straat kwam.

- Beklaagde verklaarde dat hij op weg naar haar gevolgd was door Marokkanen.
- Beklaagde verliet het appartement met de mededeling dat hij zich een kogel door het hoofd ging jagen.
- Beklaagde is volgens haar een goede man, een echte vriend, vrijgevig. Hij was in behandeling voor een depressie. Hij stond open voor iedereen, ongeacht de huidskleur of geloofsovertuiging.

H. Sara verklaart in verhoor het volgende:

- zij is een collega en ex-vriendin van beklagde.
- Zij omschrijft beklagde als een echte gevoelspersoon. De rusthuisbewoners hadden hem graag. Hij was lief en begripvol en zij heeft nooit negatieve ervaringen met beklagde gehad.
- De dag van de feiten belde beklagde rond 20.00u (uit het telefonieonderzoek blijkt dat dit gesprek om 20.39u plaatsvond). Hij verklaarde dat hij iets had gezien dat op een drugsdeal leek. Hij zei dat hij achtervolgd en bedreigd was en dat de politie naar hem zou komen. Hij was radeloos. Hij heeft ook aan de telefoon gezegd dat hij gewapend rondliep. Uiteindelijk heeft hij de telefoon ingehaakt daar de politie bij hem aan de deur stond.
- Een half uur later heeft beklagde een bericht gestuurd dat hij een onderduikadres had en dat hij de toestemming had gekregen om gewapend rond te lopen (volgens het telefonieonderzoek om 21.29u.).
- Volgens H. heeft ze nooit gemerkt dat beklagde afkering zou zijn tegenover mensen van een andere afkomst.

Bij uitlezing van beklagde zijn GSM zijn de met Sara H. gestuurde berichtjes teruggevonden:

OUTBOX:

02.06.2007 21.38u. Ik heb toestemming gekregen om gewapend rond te lopen.
"Kga nit naar adres. Sorry meiske

INBOX:

02.06.2007 21.38u. Je moet geen sorry zeggen ik hoop dat je je wapen wel nooit hoeft te gebruiken en dat alles in orde komt

OUTBOX:

02.06.2007 21.44u. Ik vertrek nu en wapen is geladen.khoop het ook nie

Op vraag van de onderzoeksrechter worden nog enkele getuigen verhoord.

- Getuige D. Karin ziet op een bepaald moment beklagde voorbij de deur van haar woning komen. Ze verklaart hierover het volgende: "Op het ogenblik dat ik mijn deur open doe, passeert er een jongeman. Hij stapte traag en was ogenschijnlijk kalm. Hij stapte in de richting van het (...). Hij heeft me recht

in de ogen gekeken. Het was een kalme blik en ik heb dit aanvoeld als: 'het is niet voor u'. Het is zeer moeilijk om dit te omschrijven en het was geen normale blik. Het was precies de blik van iemand die 'weg' was, precies in een soort droomwereld. Ik kan dit echt moeilijk onder woorden brengen." Terwijl beklagde verder stapt, ziet de getuige beklagde nog een schot lossen in de richting van het (...).

- V. L. Nicholas was ook getuige van de schietpartij. Hij was naar TV aan het kijken en hoorde rond 22.30u twee of drie knallen. Op straat zag hij beklagde met een pistool in de hand. Hij ging terug binnen en hoorde nog vier schoten. Omstaanders wilden de schutter vervolgens te lijf gaan. Eerder die avond, rond 19.00u. maakte beklagde ruzie met één van de K.'s en een vriend van hem. Getuige verklaart over de ruzie het volgende: "Ik hoorde K. zeggen: 'wat ga je doen?': Hij stond met gekruiste armen, en leek wat op stoerdoenerij. De andere die er bij was, was een oudere gast die ik eigenlijk niet ken. Het was een allochtoon, en die deed eigenlijk nog feller. Hij gaf de indruk alsof hij ging slaan, maar dat deed hij niet. De buurman zei: 'ik laat mij niet doen' en toen ging hij weg. K. en zijn vriend lachten daar eigenlijk wat mee."
- V. A. Giovanni is samen met V. L. Nicholas getuige van de ruzie op straat. Hij zag dat vier personen van Marokkaanse of Turkse origine aan het discussiëren waren met een blanke manspersoon. V. A. ziet dat er iets gaande is, afgaande op de gezichtsuitdrukkingen en de armbewegingen die werden gemaakt. Nadien vertrokken er twee mannen met de auto. Er was nog even discussie, nadien is de blanke manspersoon vertrokken. Korte tijd nadien zag hij beklagde terug op straat komen. De neergeschoten jongen en zijn broer stonden op straat. Er was opnieuw een discussie. Een van de twee broers, de zwaarste van de twee, stapte nogal dreigend af op beklagde. Nog tijdens de discussie gaven beklagde en K. Yassine elkaar een hand. Het was beklagde die eerst de hand uitstak.
- N. Prosper, een buurman van beklagde, verklaart dat hij inderdaad een gesprek heeft gehad met beklagde.
 - o Hij stond tussen 19 en 20 uur op straat te roken. Beklagde stond iemand op te wachten. Beklagde vertelde hem dat hij getuige was van een drugsdeal. Het was volgens beklagde goed zichtbaar en het ging om niet weinig. Beklagde was over het gebeuren verbouwereerd. Hij was niet kwaad, eerder hard geschrokken. N. repliceerde dat dit toch overal dagelijkse kost is en dat beklagde er zich verder niet mee moest moeien.
 - o Nadien hoort N. op straat heftig gepraat. Beklagde stond met drie andere personen (van allochtone origine) te praten. Vervolgens ging beklagde naar binnen en de drie personen gingen weg.
 - o Een 10-tal minuten later kwam N. beklagde terug tegen en beklagde zei: "Ze gaan mij kapot maken ! Ik ga de politie bellen en ik blijf hier niet slapen. Ik spreek u nog wel'. Beklagde klonk zeer bang en ongerust. Hij was duidelijk van zijn melk.
 - o Nadien is de politie beklagde komen halen en hebben ze hem later teruggebracht.
 - o Rond 22.00u. kwam N. beklagde terug tegen op straat terwijl die aan het bellen was. Kort nadien hoorde hij drie schoten.

Op 6 juli 2007 wordt beklaagde herverhoord.

- Bij herverhoor verklaart beklaagde D. V. Sven het volgende: "Ik beseft dat ik op een totaal overdreven agressieve manier heb gereageerd. Ik kan het omschrijven als dat ik op dat ogenblik het laatste woord wou hebben".
- Een opeenstapeling van de gebeurtenissen van die dag hebben deels tot de feiten geleid.
- Beklaagde had gedronken voordat de eerste discussie met het slachtoffer was begonnen.
- De dag voor de feiten was beklaagde voor het eerst terug gaan werken. Die avond was zijn vriend Peter op bezoek gekomen en was het laat geworden. Die avond had hij teveel gedronken: champagne en zeker 10 á 12 glazen wijn. Nadien heeft hij ook nog medicatie om te slapen genomen.
- Op 02.06.2007 heeft hij in de loop van de ochtend een anti-depressivum genomen. Wanneer hij opstond voelde hij zich nog wat in de roes van de drank en medicatie van de nacht voordien.
- Om 19.00u had beklaagde afgesproken met zijn vriend Peter. Iets daarvoor heeft hij nog een bezoek gebracht aan café '(...)' in de (...) en twee Duvels gedronken. Thuis heeft hij nog eens goed bijgetapt van het vaatje wijn dat hij heeft staan.
- Beklaagde verklaart over zijn drankgebruik: "ik moet toegeven dat ik al een periode mijn eigen terug aan het verliezen was door de drank. Ik denk wel dat ik terug een drankprobleem heb. [...]; Het is meer wat de alcohol met mij doet wat het probleem is. Het is dikwijls een verzachtende werking die de alcohol heeft maar vaak ook een versterkende reactie. Ik heb in het verleden nog al gedronken op antidepressiva en dit heeft dan ook een hevige agressieve reactie teweeg gebracht, waardoor ik dan ook ben opgenomen en in behandeling ben geweest".
- Beklaagde ziet vervolgens een transactie op straat gebeuren en is er van overtuigd dat het om een drugsdeal gaat. "Er overviel mij een woede, een zekere kwaadheid, omdat ik dit zomaar voor mijn ogen zag gebeuren."
- Beklaagde sprak zijn overbuur aan over het gebeuren. Volgens de overbuur was dit al jaren aan de gang. De reactie van de overbuur heeft beklaagde nog meer verontrust en hem nog kwader gemaakt. Beklaagde voelde de spanning in zich toenemen. Hij is binnen gegaan en heeft dan opnieuw wijn gedronken om de spanning te verminderen en een bètablokker genomen in de hoop wat de kalmeren.
- Nadien ging beklaagde terug buiten wachten op zijn vriend Peter. K. is dan uit zijn woning gekomen en op hem toegestapt, eerst alleen, later met twee of drie vrienden. K. maande hem aan om weg te gaan waarop beklaagde repliceerde dat hij niet van plan was om weg te gaan. Beklaagde voelde zich geïntimideerd. Beklaagde weet niet meer zeker of ze hem ook hebben gezegd dat ze hem zouden afmaken.
- Bij de komst van Peter is beklaagde in zijn woning binnengegaan. Beklaagde had een fles champagne gekocht en dronk hiervan een glas met Peter. Beklaagde is vervolgens terug naar buiten gegaan om met de groep Marokkanen een akkoord te sluiten. Hij heeft dan K. apart geroepen. Dit lukte echter niet. In de groep was er een groter persoon die altijd agressief uit de hoek kwam. Beklaagde zei tegen K. dat hij wist dat het over drugs ging maar

dat hij er over zou zwijgen. Daarop antwoordde K. dat het niets met drugs te maken had, doch dat hij autohandelaar was.

- Beklaagde is dan terug bij Peter gegaan en heeft dan naar de politie gebeld. Op dat moment is de naam K. gevallen en het feit dat ze gekend zijn voor drugs. Er werd aan beklagde de raad gegeven om aangifte te doen bij de politie. Omdat hij bang was om op straat te gaan, zou de politie een anoniem voertuig sturen. Uiteindelijk werd beklagde opgehaald met een combi. Dit heeft de familie van K. ook gezien. Beklaagde vreesde hierdoor verdere intimidaties.
- Bij de aangifte herkende beklagde bij fotoinzage K. Yassine. Nadien heeft de politie hem met de combi afgezet in zijn straat. Hij heeft aan de politie gezegd dat hij zijn wapen op zak zou steken. Hij kreeg de waarschuwing om voorzichtig te zijn. Hij is dan binnengegaan in zijn woning en heeft zijn pistool uit de kluis gehaald.
- Hij heeft dan contact gehad met 'Kate' en Sarah. Hij is dan naar het (...) vertrokken met de bedoeling om bij 'Kate' te gaan slapen. Na een bezoek bij 'Kate' is hij terug naar huis vertrokken. Beklaagde verklaart over zijn terugreis het volgende:

"Ik voelde mij al enorm gespannen en dit incident heeft er dan zeker geen goed aan gedaan. Voor mij was het nu genoeg geweest, ik kon dit allemaal niet meer verwerken. Voor mij was het gedaan, ook voor mijn eigen. De spanning was ten top gedreven, ik kon het niet meer aan. Ik ben naar huis gestapt Ik heb tijdens dit traject nog naar Vicky gebeld [...]. Ik weet dat ik tegen haar heb gezegd dat ik mij door de kop zou schieten. [...] Ik was totaal van streek en was precies in een andere wereld. Ik heb op niets of niemand gelet. Toen [...] heb ik K. opgemerkt. [...] Ik weet dat ik mijn pistool heb genomen en dit heb gewapend en dat ik gevuld heb in zijn richting. [...] Door K. op te merken ben ik totaal door het lint gegaan. Ik heb hem gezien als een bedreiging. [...]. Ik had nu een pistool bij en heb gevuld. Wanneer dit een steen was geweest, had ik misschien met een steen gegooid. Het is een reactie geweest van het moment. Het was zeker niet op voorhand gepland. Wanneer ik K. daar niet had opgemerkt, denk ik dat ik gewoon in mijn woning was gegaan en dat er verder niets was gebeurd"

- Beklaagde verklaart in de richting van K. te hebben gevuld. Hij heeft ook gevuld in de richting van twee groepen mensen die hij zag. Beklaagde wou dat die mensen weggingen.
- Beklaagde verklaart dat hij zich herinnert dat hij tijdens het vuren naar binnen is gegaan om munitie te gaan halen.
- Beklaagde verklaart dat hij niet wist of hij K. ook geraakt heeft.
- De feiten hebben volgens beklagde niets met racisme te maken en alles met drugs.
- Beklaagde verklaart dat hij spijt heeft van het hij heeft aangericht.

Getuige V. M. Lindsey verklaart in verhoor het volgende:

- omstreeks 20.20u. loopt ze beklagde tegen het lijf in 'D. K.'. Hij was enorm van slag door een drugsdeal tussen enkele Marokkaanse jongens.
- Hij is door de dealers bedreigd geweest: indien hij iets had gezien, zouden ze hem kapot maken.

- Beklaagde was zodanig geschrokken dat hij sprak over verhuizen en met zijn pistool gaan slapen.
- Lindsey overhaalt beklagde om de politie te verwittigen.
- Omstreeks 21.45u krijgt ze telefoon van beklagde (volgens het telefonieonderzoek 21.47u). Hij vertelde dat hij ging onderduiken en zich ging bewapenen
- Ze gelooft niet dat beklagde uit racistische motieven heeft gehandeld en heeft voor de dag van de feiten nooit vastgesteld dat beklagde een groot onveiligheidsgevoel had.

Getuige A. Houssain verklaart een vijftiental schoten te hebben gehoord. Beklaagde schoot naar boven, naar woningen en naar de grond. Hij heeft beklagde niet zien richten naar mensen.

Op 13 juni 2007 kan het slachtoffer K. Yassine door de verbalisanten in het UZ Gent worden verhoord.

- Hij zegt dat zijn buurman hem verdacht van drugs te dealen.
- Een half uur later zag hij beklagde in het politievoertuig stappen.
- Later zag hij beklagde op straat staan. Het leek alsof beklagde hem stond op te wachten. Hij zei tegen K. Yassine: 'je weet toch dat ik u iets heb beloofd. Waar zijn je vrienden nu?'. Hij haalde een geweer tevoorschijn en begon hiermee op zijn borst te duwen en zei: today you die motherfucker'. Hij haalde het pistool van onder zijn trui en vuurde. Toen hij schoot begon K. te lopen. Beklaagde kwam hem achterna en is gevallen. Hij stond opnieuw recht en schoot opnieuw.
- K. Yassine ontkent bij het dealen van drugs te zijn betrokken. Hij is ooit betrappt geweest op school en heeft ondertussen zijn lesje geleerd.
- Beklaagde werd op geen enkel ogenblik bedreigd, noch door K. Yassine, noch door één van zijn vrienden.

Op 29 juni 2007 wordt beklagde voor de tweede maal herverhoord.

- Tot voor de avond van de feiten kende hij noch K. Yassine, noch zijn familie. Voor de feiten waren er geen aanvaringen.
- De verklaring van Yassine over het opwachten zijn flagrante leugens.

Op 13 juli 2007 kan A. Mohamed verhoord worden. Hij was getuige van de discussie tussen K. Yassine en beklagde en was ook diegene die er bij kwam staan.

- Hij ontkent beklagde te hebben bedreigd en bevestigt dat K. Yassine en beklagde elkaar de hand hebben geschud na hun discussie.
- Tijdens de discussie met Yassine verklaarde beklagde: 'ik heb een geweer thuis en ik ben niet bang om te schieten en ik durf u zeker neerschieten'.
- Hij ontkent dat K. Yassine en beklagde elkaar al eerder zouden hebben ontmoet.

Op 31 juli 2007 wordt beklagde voor een derde maal herverhoord. Uit dit verhoor blijkt het volgende.

- Hij verklaart dat hij na lectuur van het dossier besluit dat voordat hij het eerste schot heeft gelost, Yassine zich heeft omgedraaid. Hij moet er naartoe gelopen zijn.
- Hij heeft nooit in de discussie voorafgaand aan de schietpartij aan Yassine verklaard dat 'als wij geen probleem hebben, moet ik mijn wapen niet halen. Hebben wij een probleem?.'

Op 20 augustus 2007 wordt het slachtoffer herverhoord. Hij blijft bij zijn initieel afgelegde verklaring: hij blijft er bij dat de schutter hem stond op te wachten.

De RCCU heeft de computer van beklaagde geanalyseerd. Op de PC werd geen enkel bestand aangetroffen waaruit enig motief voor de schietpartij kan worden vermoed. Er zijn geen sporen van bezoek aan racistische websites of met racisme gerelateerde documenten of afbeeldingen.

Op 31 oktober 2007 organiseert de politie een confrontatie tussen beklaagde en K. Yassine. Ze blijven beiden bij hun standpunten.

- Beklaagde erkent dat hij het in het privé-gesprek met Yassine voor de feiten, heeft gehad over het feit dat hij wapens bezat. Beklaagde wou zich niet laten doen en had het over zijn wapens. Hij erkent dat hij ook gezegd heeft: 'moet ik het gaan halen', waarop K. Yassine repliceerde dat hij ook wapens had liggen. Het gesprek eindigde met elkaar de hand te geven.
- K. Yassine ontkent nogmaals dat er een drugsdeal is geweest.
- Beklaagde ontkent dat hij K. Yassine heeft opgewacht.

Op 21 januari 2008 wordt beklaagde ondervraagd m.b.t. de vaststellingen van de deskundige van het NICC dat hun onderzoek de hypothese ondersteunt dat er van op een korte afstand werd geschoten.

- Beklaagde verklaart "dat hij de feiten acht maand voor [zich uit heeft geduwd]. Ik kon voor mezelf niet aanvaarden wat ik gezegd en gedaan heb. Ik heb inderdaad 'makak' geroepen naar Yassine. Ik kan niet aanvaarden dat ik die zoveel voor andere mensen heb gedaan, zoiets kan zeggen. Ik kan niet aanvaarden dat ik geschoten heb naar iemand om te raken".
- Beklaagde geeft toe dat hij twee maal op K. heeft gevraagd, waarvan één maal van kortbij.
- Beklaagde geeft toe dat hij terug in zijn woning is gegaan om de lader te hervullen. Op de vraag waarom hij op dat moment niet de politie heeft verwittigd antwoordt beklaagde: 'ik was gewoon niet te stoppen. Ik had geen besef over wat ik aan het aanrichten was.
- Beklaagde zegt dat hij zichzelf van kant wou maken en dat 'diegene waarop hij geschoten heeft het slachtoffer [was] van zijn jarenlange opgekropte gevoelens van frustratie en eenzaamheid." Beklaagde zegt dat hij zich diep schaamt over wat hij gedaan heeft.
- Nadat hij terug buiten kwam — nadat hij zijn lader opnieuw had gevuld — schoot hij op alles wat bewoog. Op de vraag waarom hij niet op de vrouw heeft geschoten antwoordt beklaagde: "omdat die vrouw mij niets misdaan had. Ik schoot in de richting van allochtonen omdat ik hen veralgemeen als zijnde gasten die met drugs bezig zijn".

- Hij kan zich de volgende schoten herinneren: 2 x naar het slachtoffer 1 x naar de VZW, 1 x naar de naar de overkant .Toen hij terug buiten kwam: 1 x in de richting van de Schoolstraat, 1 x naar een auto en 1 x in de lucht.

Beklaagde wordt ook herverhoord n.a.v. de wedersamenstelling.

- Toen hij Yassine opmerkte zaten de lader en het pistool nog apart. Hij nam het pistool en de lader uit zijn vestzak en stak de lader op het pistool. Hij riep K., wapende (trok een patroon in de kamer van het pistool) en stapte op K. toe en schoot. De huls in het midden van de straat is van dat schot afkomstig.
- Beklaagde blijft er bij dat hij al schietend naar K. is gegaan.
- Toen hij terug kwam van zijn vriendin zag hij K. uit zijn woning komen. Hij heeft 'hey' geroepen, hij wapende en hij schoot (waarschijnlijk niet raak). Beklaagde stapte op K. toe (die niet wegliep). Beklaagde heeft dan terug gevraagd in zijn richting: wel twee maal. Beklaagde verklaart 'ik ben er zeker van dat ik iets gezegd heb, maar ik weet niet wat. Ik vind het zo verschrikkelijk wat ik gedaan heb, Ik zit zelf nog met twijfels of ik van ver of van dichtbij geschoten heb. Ik heb zelf al gezegd dat ik moeilijk kan geloven dat ik gezegd heb wat Yassine verklaart. Het zal dan wel dat ik geroepen heb iets in de zin van wat Yassine verklaart, hij is tenslotte het slachtoffer".
- Hij kan zich niet herinneren of hij hem van dichtbij heeft geschoten. "Maar omdat u mij confronteert met het feit dat er ter hoogte van Zonneland een huls ligt en omdat Yassine zegt dat ik van dicht heb geschoten zal dat wel zo zijn". Hij heeft Yassine alleszins niet staan opwachten.
- Nadien schoot hij nog naar iemand die vanuit de (...) naar hem kwam. De huls aan zijn deur moet afkomstig zijn van het schot naar de persoon die op hem afkwam toen hij naar zijn woning ging. Vermits zijn lader was leeggeschoten ging hij binnen in zijn huis. Hij heeft dan een aantal kogels in zijn zak gestoken en een aantal op zijn lader. "Toen ik buiten kwam, voelde ik mij machtig. Ik had het gevoel dat ik voor de eerste keer controle had. Er stonden nog mensen buiten. Ik denk niet dat ik nog geschoten heb toen ik buiten kwam".

Ook K. Yassine wordt n.a.v. de wedersamenstelling verhoord. Zijn verhoor levert geen nieuwe elementen op.

Op 20 maart 2008 wordt beklagde verhoord door de onderzoeksrechter. Uit dit verhoor blijkt nog het volgende:

- Beklaagde drukt zijn spijt uit voor de onderzoeksrechter voor wat gebeurd is.
- De oorzaak is volgens beklagde een combinatie van factoren: emotionele labiliteit t.g.v. een stukgelopen relatie, het moeilijk hebben toevallige getuige te zijn van een drugsdeal in zijn straat waarop hij emotioneel te betrokken heeft gereageerd. Hij wou zich verzetten tegen wat gebeurde: hij wou niet uit zijn eigen straat worden weggejaagd omwille van wat er gebeurde. Hij wou zich niet laten doen en heeft een totaal verkeerde beslissing genomen.
- De handdruk na de discussie betekende voor beklagde: wij laten elkaar gerust. Beklaagde had het gevoel dat het niet geëindigd zou zijn, omdat men gezien had dat hij samen met de politie was weggegaan.
- Het contact met de vriend-politieagent was om hulp en advies te vragen.

- Beklaagde weet niet zeker of hij K. heeft aangesproken met 'makak'.
- Beklaagde herinnert zich niet meer vanop welke afstand hij naar het slachtoffer heeft geschoten. Hij stond beklagde niet op te wachten.

Op 29 mei 2008 wordt er nogmaals een confrontatie gehouden tussen beklagde en K. Yassine. Beide partijen blijven bij hun eerdere standpunten.

C. Zelfmoordpoging van beklagde in de gevangenis

Op 25 augustus 2008 onderneemt beklagde in de gevangenis een zelfmoordpoging en wordt hij overgebracht naar het ASZ. Beklaagde heeft zich verwond met een stuk glas aan de hals en aan de linker onderarm. Op de grond van de cel ligt een grote hoeveelheid bloed en verschillende glasscherven. In de cel wordt ook een afscheidsbrief gevonden:

"LIEFSTE MA&PA

RESPECTEER MIJN KEUZE A.U.B.
 IK KON NIET MEER VECHTEN.
 JULLIE TREFT GEEN SCHULD,
 JULLIE ZIJN FANTASTISCHE OUDERS
 NEEM ME NIET KWALIJK

DIT HAD NOOIT MOGEN GEBEUREN
 IK ZAG GEEN TOEKOMST MEER
 IK BEN ZIEK IN MIJN HOOFD, WIL NIET MEER LIJDEN
 SORRY VOOR DE LAST DIE IK JULLIE IN HET
 LEVEN BEZORGD HEB, HET WAS VAAK STERKER
 DAN MEZELF

VERGEEF ME

PETER, BEDANKT VOOR DE FANTASTISCHE TIJD SAMEN
 HOU JE TAAI !

SVEN"

D. Verslagen van de aangestelde deskundigen

Dr. D. L. onderzoekt het slachtoffer op 2 juni 2007. Hij stelt twee ballistische letsels vast. Volgens de behandelende geneesheer werden volgende letsels vastgesteld bij het slachtoffer:

- een ribfractuur links;
- perforatie van de linker onderkwab;
- perforatie van de rechter middenkwab;
- laceratie van de diafragmakoepel rechts;
- een kleine leverscheur.

Dr. D. L. besluit dat de toestand van het slachtoffer op het moment van het onderzoek dient te beschouwd worden als zeer ernstig met levensgevaar.

Op 24 maart 2009 wordt het slachtoffer nogmaals onderzocht door Dr. D. L.

- K. bleef gehospitaliseerd t.g.v. de feiten tot 13 juni 2007 en bleef thuis tot september 2007.
- De periodes van tijdelijke arbeidsongeschiktheid kunnen worden gedefinieerd als volgt:
 - o Van 02.06.2007 t.e.m. 13.06.2007: 100 % (hospitalisatie)
 - o Van 14.06.2007 t.e.m. 31.07.2007: 100 %
 - o Van 01.08.2007 t.e.m. 31.08.2007: 50 %
 - o Van 01.09.2007 t.e.m. 30.09.2007: 20 %
 - o Van 01.10.2007 t.e.m. 30.11.2007: 10 %
- Datum consolidatie: 01.12.2007.
- Blijvende invaliditeit met blijvende arbeidsongeschiktheid: 5 %
- Esthetische schade: 3/7

Ir. Erik D. D. werd aangesteld als ballistisch deskundige. Zijn conclusies zijn de volgende:

- op de plaats der feiten worden 6 hulzen kaliber 9mm aangetroffen, drie niet afgevuurde patronen kaliber 9mm en vier fragmenten van projectielen.
- Op K. worden twee ballistische letsels teruggevonden.
- Het gebruikte wapen, een pistool (...) betreft een halfautomatisch wapen.
- De aangetroffen hulzen zijn afkomstig van het wapen. Ook de aangetroffen projectielen zijn afgevuurd met het wapen.
- De schotrichting verloopt vermoedelijk van rechts naar links van voor naar achter en quasi horizontaal.

Dr. Apr. Jan C. analyseert het afgenomen bloedstaal van K. Yassine. In het bloed zit geen alcohol, noch geneesmiddelen, verdovende middelen of psychotrope stoffen.

Dr. Apr. Jan C. analyseert ook de afgenomen bloed- en urinestalen (afgenomen op zondag 3 juni 2007 om 6.05 uur (urine) en 7.58u (bloed)) van beklaagde. In de urine van beklaagde wordt alcohol aangetroffen, doch niet in het bloed. Ook werden er sporen van Venlafaxine, Trazodone en CPP teruggevonden. CPP kan een metabolisatieproduct zijn van Trazodone. Trazodone en Venlafaxine zijn antidepressiva.

Op basis van de eigen verklaringen komt dr. Apr. C. tot 1,32 g alcohol per liter op het moment van de feiten. Dit wijst op een onder invloed zijn van alcohol bij alle normale personen, met een vermindering van aandacht en reflexen bij alle normale personen. Alcohol potentialiseert volgens de deskundige de farmacodynamische werking van de teruggevonden antidepressiva waardoor een nog meer sederend effect zal worden bekomen.

Dr. D. en Dr. S. onderzochten de geestestoestand van beklaagde.

- Beklaagde heeft reeds van in zijn jeugd jaren (o.a. reeds op 19-jarige leeftijd) te kampen met depressieve opstoten. Hij ondernam twee zelfmoordpogingen, respectievelijk op 19 jaar en enkele jaren later. Tijdens de voorlopige hechtenis in augustus 2007 ondernam beklagde ook een zelfmoordpoging door zich in de keel te snijden.
- Beklaagde staat bekend als een goede werkkraacht: betrokken, belevend en begripvol, zacht en zelfs met een tikje idealisme.
- Na het aflopen van zijn relatie met Sara H. in juli 2006 was beklagde ontredderd. Dit evolueerde naar een depressie. Beklaagde was van februari 2007 t.e.m. eind mei 2007 arbeidsongeschikt. De psychiaters wijzen er op dat beklagde verklaarde dat diegene die hij heeft neergeschoten het slachtoffer was van jarenlange opgekropte frustratie en eenzaamheid. De depressie had geleid tot zelfmoordideeën en —pogingen.
- De psychiaters zijn van oordeel dat het motief voor de feiten geen racistische inslag heeft, doch een ergernis aan het verkopen van drugs. Zij stellen dat beklagde 'met het geweer [...] zichzelf wilde versterken, daar hij zich zwakker voelde t.o.v. de drugsdealers en hun familie'.
- Volgens de psychiaters is beklagde een psychisch minder sterke man dan op het eerste zicht zou blijken. Ze zijn er echter van overtuigd dat beklagde de feiten in het kader van een psychotisch depressief beeld heeft gepleegd.
- De psychiaters merken het volgende op: "Hij was zich o.i. toch wel bewust dat het wapen aan iemand een superieure kracht geeft, vooral in situaties waarin men zich bedreigd voelt en dit is wellicht een van de belangrijkste elementen in de criminogenese naar de feiten toe. Bij personen die wel wat gebrek aan zelfvertrouwen hebben zoals vermeld, kunnen bepaalde ideeën soms sterk in wit- zwart verhoudingen worden gezien en soms wordt er ook naar gehandeld. De problematiek rond zijn afkeer en strijd tegen het drugsgebruik en vooral de drugsdealers, is vooral tot uiting gekomen wanneer hij in D. K. is gaan wonen: een straat waar vrij veel allochtonen wonen: Marokkaanse families waarbij, naar hij vermoedt, en ook duidelijk is gebleken, er nogal wat drugsdealers zijn. Vandaar dat hij ook in deze straat zich buiten het huis onwennig voelde, zich als het ware bedreigd voelde door deze groep, die hij als agressief en dominant in de straat beleefde; hij was verschrikt van het geluid, van de stijl van communicatie en was op de loer vanuit schik, maar ook vanuit de idee iets aan dit afwijkend fenomeen te doen, om na te gaan wat de drugsverkoop in feite betekende. Vandaar dat hij drugsdealers in het oog had en dat, wanneer hij getuige was van een dergelijk voorval de dag van de feiten, dan ook naar de politie heeft gebeld. Hij voelde zich opgewonden, geërgerd en verontwaardigd over deze durende toestand, die enkel als gevolg het ongeluk van zoveel anderen kon betekenen, zodat hij zelf maatregelen is gaan nemen en gewapend met zijn geweer, de drugsdealer is te keer gegaan [...] en waarbij het eindigde in het deskundig afschieten van zijn wapen, zoals hij in de schietoefeningen heeft geleerd, wat uiteindelijk, spijs de oriëntatie van de kogels, zeer goed is afgelopen. Nadien is er duidelijk besef gekomen welke absurde daad hij ook heeft gesteld. Vandaar ook voor een deel de zelfmoordpoging Het is ook de enige echte agressieve en gevaarlijke [...] daad is zijn leven. We kunnen dit enigszins verklaren, niet zozeer door het drankgebruik, dat de situatie tot handeling heeft gefaciliteerd, maar ook door, vanuit een verbetering, zich het onopgewassen voelen en ook het onvermogen om efficiënt met de politie daartegen op te treden. Het is absurd zelf het roer in handen te nemen om

hieraan een einde te stellen, maar het ergerde hem zodanig, wat natuurlijk geen verontschuldiging betekent, maar dat hij in zijn kortzichtige visie, tenminste die man wilde treffen.

- De psychiaters besluiten dat beklaagde op het ogenblik van de ten laste gelegde feiten niet verkeerde in een staat van krankzinnigheid noch in een ernstige staat van geestesstoornis noch zwakzinnigheid die hem ongeschikt maken tot het controleren van zijn daden. Beklaagde is geen gevaar voor de maatschappij.

Uit de analyse van het NICC blijkt dat de resultaten van hun analyses de hypothese ondersteunen dat van een korte afstand werd geschoten.

E. Moraliteitsonderzoek van het slachtoffer K. Yassine

De voornaamste elementen die uit dit onderzoek naar voren komen zijn de volgende:

- in vijf van de zeven scholen waar K. Yassine dagonderwijs volgde, werd hij uitgesloten vanwege tuchtproblemen waaronder verschillende geweldincidenten met medeleerlingen.
- Velen vrienden kennen K. Yassine als een haantje de voorste met een grote mond in het bijzijn van zijn vrienden.
- Hij is op het moment van de feiten ANG-gekend voor feiten van drugs(verkoop), slagen en verwondingen, opzettelijke vernielingen, verkrachting en opzettelijke brandstichting.
- Het slachtoffer werd bij vonnis van 19 januari 2010 door de correctionele rechtbank van Dendermonde veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden en een geldboete voor feiten van diefstal met braak.

2. Ten gronde

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklaagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de telastlegging al dan niet bewezen werd verklaard. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171).

De aanloop naar de schietpartij kan chronologisch als volgt worden gereconstrueerd:

1. 's morgens: beklaagde neemt een antidepressivum: EFEXOR 150 mg.
2. 16.00u — 19.30u: beklaagde gaat op café en drinkt volgens de uitbaatster één glas Duvel. Volgens zijn eigen verklaringen dronk hij twee glazen Duvel. Thuis heeft hij dan nog goed bijgetapt van het vaatje wijn dat hij heeft staan.
3. 19.30 — 20.26u: terwijl beklaagde op een vriend van hem staat te wachten, is hij op het (...) te Lokeren getuige van een mogelijke drugsdeal door het slachtoffer K. Yassine. Na de deal, komen een viertal jongeren op hem toegestapt en K. Yassine voert het hoge woord. K. zegt dat beklaagde er weg moet, want dat hij hem anders kapot gaat maken en dat beklaagde niet goed beseft wie ze wel waren. Beklaagde gaat terug in zijn woning. Korte tijd nadien gaat beklaagde terug buiten en neemt K. apart. Beklaagde zegt dat hij niets met K. zijn zaken te maken wil hebben en dat ze hem met rust moeten laten. Beklaagde meldt ook aan K. dat hij wapens bezit. De discussie eindigt met beide partijen die elkaar een hand geven. Volgens de eigen verklaring van beklaagde drinkt hij tussen 20.05 en 20.30u twee glazen champagne. Nadien voegt hij er aan toe dat hij ook nog een glas wijn heeft gedronken en een bètablokker heeft genomen.
4. 20.26u-20.31: beklaagde belt met de politie van Lokeren. De politie belooft hem te komen ophalen.
5. Rond 20.40u: aankomst verbalisanten bij beklaagde n.a.v. de aangifte van bedreigingen (beklaagde belt om 20.39 met H. Sarah en dit gesprek wordt beëindigd wanneer de politie aankomt). De verbalisanten stellen vast dat beklaagde overstuur is. Volgens het PV doet beklaagde om 20.47u aangifte bij de politie van mondelinge bedreigingen onder bevel of voorwaarde door K. Yassine.
6. Rond 21.20u: verbalisanten brengen beklaagde terug naar zijn woning. Beklaagde verklaart dat hij waarschijnlijk niet thuis zal slapen want dat hij er niet gerust in is. Hij zegt aan de verbalisanten dat hij een vergund wapen heeft en dat hij het wapen voor alle zekerheid bij zich zal houden. De verbalisanten herinneren beklaagde er aan dat dit niet is toegelaten en raden hem aan om geen domme dingen te doen.
7. Tussen 21.20u — 21.45u: thuis gekomen haalt beklaagde zijn wapen uit de kluis, hij vindt een slaappleats (om 21.27u) en vertrekt te voet en gewapend naar G. Kathleen. Om 21.29u stuurt hij een SMS naar Sarah H. dat hij een onderduikadres heeft gevonden. Om 21.34u belt beklaagde met D. M. Peter dat hij bij G. gaat overnachten en om 21.40 stuurt hij een SMS naar H. dat hij gaat vertrekken.
8. Rond 21.53u komt beklaagde aan bij G. Kathleen. Om 22.07u. biedt D. M. Peter aan dat beklaagde bij hem kan komen overnachten. Beklaagde verlaat het appartement van G. Kathleen met de mededeling dat hij zich een kogel door de kop gaat jagen.
9. Rond 22.10u gaat beklaagde terug naar huis. Op dit traject belt hij om 22.20u met F. Vicky. Beklaagde kampt met zelfmoordgedachten. Op het traject naar huis komt hij K. Yassine tegen en schiet hem neer. Om 22.24u. belt beklaagde terug met F. Vicky en zegt hij dat hij iemand heeft neergeschoten.

De schietpartij zelf kan volgens de gegevens van het strafdossier als volgt worden gereconstrueerd (zie PV lokale politie Lokeren OF 1499-08, stuk 15 e.v. kaft 6).

1. Beklaagde gaat naar huis en komt het slachtoffer K. Yassine tussen 22.20 en 22.24u. tegen.
2. Beklaagde roept 'makak' naar K., laadt en schiet K. van dichtbij neer: beklagde lost 1 tot 3 schoten.
3. Na de schietpartij loopt K. gewond het café binnen. Op dat moment lost beklagde tussen de 2 en 4 schoten in de richting van het (...).
4. Beklaagde keert dan naar zijn woning en schiet in de richting van twee passanten.
5. Beklaagde gaat binnen in zijn woning, herlaadt zijn pistool en belt met Vicky F. (22:24:56).
6. Om 22:25:24 komt de eerste oproep i.v.m. de schietpartij binnen bij de politie. Ondertussen wordt K. door familieleden afgevoerd naar het ziekenhuis.
7. Beklaagde komt terug buiten en lost twee schoten in de richting van het (...).
8. Beklaagde gaat richting (...), kijkt rond en draait zich richting van het (...) en schiet op alles wat beweegt, o.a. in de richting van B. Nourdin, doch blijkbaar zonder echt te mikken.
9. Beklaagde passeert bij de woning van D. Karin, de getuige die verklaart dat beklagde haar recht in de ogen heeft gekeken.
10. Beklaagde vuurt in de richting van K. Nicolas.
11. Einde van de schietpartij bij aankomst van de politie.

Wat de grond van de strafvordering betreft, betwist de beklagde de materialiteit van de feiten niet, doch hij betwist de kwalificatie van de feiten, beroept zich op de toepassing van art. 71 Sw. en ondergeschikt op de figuur van de uitlokking.

A. Poging doodslag

Om tot de schuld van beklagde aan de poging doodslag te kunnen besluiten, moeten volgende elementen worden beoordeeld :

- het opzet, het oogmerk om te doden;
- de poging.

1. Opzettelijk: met het oogmerk om te doden.

Om te concluderen tot het bijzonder opzet, namelijk het oogmerk om te doden, moet de dader de daad, waarvan hij de draagwijdte kende, hebben willen stellen en de dood van een ander hebben willen veroorzaken. (Cfr. D., D., Art. 393 t/m 397 Sw. Doodslag en verschillende soorten van doodslag, in X, Postal Memorialis, Lexicon strafrecht, strafvordering en bijzondere wetten, 0-160, 24). Het bestaan van dit oogmerk is een feitenkwestie en kan worden bewezen met alle middelen van recht. Zo kan het bestaan van het oogmerk om te doden onder meer blijken uit de aard van de gebruikte middelen en de manier waarop ze werden aangewend, uit de woorden die voor, tijdens en na de feiten geuit werden, ...

Dit oogmerk om te doden was bij beklagde wel degelijk aanwezig. Dit blijkt uit het feit dat beklagde eerst K. roept, uit het door beklagde gehanteerde geweld (geschoten van op korte afstand naar de borstkas van het slachtoffer) en de verwondingen van het slachtoffer blijkt duidelijk dat de beklagde de bedoeling had om K. Yassine te doden. Het feit dat men in de richting van een bepaald persoon

vuurt, waarvan minstens één maal van op korte afstand, impliceert ook dat men vuurt om die persoon te raken. Beklaagde geeft dit ook zelf toe in zijn verhoor van 21.01.2008. Het feit dat beklagde nadien nog verschillende malen op de grond, naar woningen of in de lucht heeft geschoten, doet hieraan geen afbreuk. Tevens dient rekening gehouden te worden met het gegeven dat de beklagde reeds jaren lid was van een schietclub en dus vertrouwd was met het hanteren van een wapen; hij wist of diende te weten wat het impact was van het door hem gehanteerde vuurwapen.

Het is niet bewezen dat beklagde met voorbedachte rade heeft gehandeld en K. Yassine stond op te wachten om hem te doden. Dat dit niet het geval was blijkt duidelijk uit het telefonieonderzoek: om 22.20u belt beklagde immers nog met F. Vicky en zijn de feiten nog niet gebeurd; om 22.24 belt hij nogmaals met F. Vicky en zegt hij dat hij iemand heeft neergeschoten. Het is onwaarschijnlijk dat in die korte tijdspanne, beklagde K. Yassine stond op te wachten. Dit blijkt ook uit de verklaring van getuige N. die beklagde op straat ziet bellen en korte tijd later de schoten hoort.

2. Strafbare poging

Artikel 51 van het Strafwetboek bepaalt :

"Strafbare poging bestaat, wanneer het voornemen om een misdaad ... te plegen zich heeft geopenbaard door uitwendige daden die een begin van uitvoering van die misdaad ... uitmaken en alleen ten gevolge van omstandigheden, van de wil van de dader onafhankelijk, zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist."

K. was na de feiten gedurende lange tijd in levensgevaar. Enkel d.m.v. een snel optreden van zijn familie door hem snel naar het ziekenhuis te voeren, door de toegediende intensieve medische zorgen en een grote portie geluk heeft K. Yassine de schietpartij overleefd. Het door beklagde gehanteerde geweld heeft m.a.w. onafhankelijk van zijn wil, uitwerking gemist.

Gelet op wat voorafgaat, gelet op de verklaringen en materiële vaststellingen vervat in het strafdossier, en gelet op de behandeling ter terechtzittingen, acht de rechtbank de feiten vervat onder de enige tenlastelegging afdoende bewezen in hoofde van beklagde.

B. Onweerstaanbare dwang

Beklaagde beroept zich op de schulduitsluitingsgrond van artikel 71 Sw, zoals geïnterpreteerd door de cassatiearresten van 6 september 1977 en 28 november 1984.

1. Algemeen

Zie en vergelijk met: A. D. N., Inleiding tot het algemeen strafrecht, Brugge, Die Keure, 2008, 111-114, C. V. D. W. en S. V. D., Strafrecht, strafprocesrecht en internationaal strafrecht, deel 1, Antwerpen, Maklu, 2006, 293-299 en H. B., "Art. 71", in L., Wet en duiding Strafrecht, Brussel, L. 2012, 106-107.

Gronden van schulduitsluiting zijn omstandigheden door de wet of door het recht bepaald waardoor de dader van het misdrijf geen verwijt treft wegens de concrete

situatie waarin hij de wettelijke delictsomschrijving stelt, al blijft die wederrechtelijk. Deze gronden van schulditsluiting bestaan in overmacht of dwang en dwaling.

Artikel 71 van het strafwetboek bepaalt dat:

"Er is geen misdrijf, wanneer de beschuldigde of de beklaagde op het ogenblik van het feit in staat van krankzinnigheid was of wanneer hij gedwongen werd door een macht die hij niet heeft kunnen weerstaan."

De grondslag van straffeloosheid bij dwang of overmacht, is de afwezigheid van schuld. De dader wordt van schuld ontheven omdat zijn wils- of keuzevrijheid zo is aangetast dat zijn gedraging hem niet kan worden verweten.

Voorwaarden zijn:

1. de uitschakeling van de vrije wil: de dader moet onweerstaanbaar gedwongen zijn tot de strafbare gedraging, zonder enige keuze te hebben. Het criterium is de vraag of van de dader, in de gegeven omstandigheden kan worden verwacht of hij zich beheerst.
2. Een uitwendige dwang: overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de wil van de dader die hij niet kon voorzien of vermijden (Cass. 20 maart 2001, Arr. Cass. 2001, nr. 146). Angst zonder bedreiging van buiten, hartstocht, jaloersheid, woede, haat en wraak kunnen geen overmacht opleveren omdat de dader zijn gevoelens moet kunnen beheersen.
3. Er is evenmin sprake van overmacht wanneer de situatie aan de eigen nalatigheid of fout van de beklaagde te wijten is. Noch dronkenschap, noch alcoholintoxicatie komen in aanmerking wanneer de dader van het misdrijf zich vrijwillig in die toestand heeft gebracht.

Voor het bestaan van morele overmacht is vereist dat de vrije wil van de dader uitgeschakeld werd door een psychische dwang veroorzaakt door een ernstig, onrechtmatig en onmiddellijk dreigend gevaar. Een ernstig gevaar vereist een morele druk die zo sterk is en tevens gericht is tegen zodanige belangen dat weerstand redelijkerwijze niet kan worden gevegd. Een onmiddellijk dreigend gevaar vereist een actueel en niet een eventueel of later gevaar. Er mogen in redelijkheid geen andere uitwegen openstaan.

De rechtbank dient bij de beoordeling van de feiten en de omstandigheden waaruit het bestaan van dwang wordt afgeleid, rekening te houden met de concrete factoren i.v.m. de persoonlijkheid van beklaagde, zoals de leeftijd, het geslacht of de verstandelijke ontwikkeling.

2. Toegepast op de huidige zaak

Beklaagde wijst op:

- de verklaring van D. Karin die verklaart dat "op het ogenblik dat ik mijn deur open doe, passeert er een jongeman. Hij stapte traag en was ogenschijnlijk kalm. Hij stapte in de richting van het (...). Hij heeft me recht in de ogen gekeken. Het was een kalme blik en ik heb dit aangevoeld als: 'het is niet voor

- u: Het is zeer moeilijk om dit te omschrijven en het was geen normale blik Het was precies de blik van iemand die 'weg' was, precies in een soort droomwereld. Ik kan dit echt moeilijk onder woorden brengen.";
- de verklaring van de verbalisanten dat beklagde niet onmiddellijk een duidelijke uitleg kan geven en heel in de war en apathisch is; hijzelf zich amper iets van de feiten kan herinneren: hij heeft de feiten niet bewust meegemaakt;
 - de verklaringen van vele vrienden die niet kunnen vatten dat beklagde zulke feiten heeft begaan.

Hij besluit dat alles is gebeurd in een extreme noodsituatie van angst en paniek. Zijn gemoedstoestand werd niet veroorzaakt door eigen passie of eigen emoties, maar door emoties die zijn opgewekt van buitenaf.

K. wijst er in conclusie op dat beklagde in de 24 uur voor de feiten enorme hoeveelheden alcohol heeft gedronken, gecombineerd met het gebruik van geneesmiddelen en beklagde zich dus niet kan beroepen op de onweerstaanbare drang.

De rechtbank gaat er in wat volgt van uit dat beklagde wel degelijk door K. mondeling onder bevel of voorwaarde is bedreigd. Dit blijkt zowel uit de objectieve getuigenverklaringen V. A. Giovanni en V. S. Nicholas, als uit de verklaringen van de vele kennissen en vrienden van beklagde die stellen dat beklagde diep onder de indruk was van deze feiten.

De rechtbank is van oordeel dat echter niet aan de voorwaarden van de rechtsfiguur van overmacht of dwang is voldaan en dit omwille van de volgende redenen:

1. het door beklagde ondergane geweld, sluit niet de schuld uit van beklagde voor een poging tot doodslag meer dan twee uur na de feiten. Mondelinge bedreigingen onder bevel of voorwaarde en meer bepaald de uitspraak "je moet hier weggaan, want anders ga ik u kapot maken. Jij weet niet wie ik ben!" en de nieuwe confrontatie met K. Yassine rond 22.20u die alleen op straat rondliep, zijn niet van die aard en dermate ernstig dat zij de vrije wil van een normaal en redelijk persoon uitschakelen. Van ieder mens wordt verwacht dat hij zich in zo'n situatie kan beheersen. Dat de vrije wil van de beklagde niet was uitgeschakeld blijkt ook uit zijn eigen verklaringen. Op de vraag waarom hij niet op D. Karin heeft geschoten antwoordt beklagde: "omdat die vrouw mij niets misdaan had. Ik schoot in de richting van allochtonen omdat ik hen veralgemeen als zijnde gasten die met drugs bezig zijn".
2. Beklagde geeft in zijn verhoor van 6 juli 2007 zelf aan dat hij beseft dat hij op een totaal overdreven en agressieve manier heeft gereageerd. Hij kan het omschrijven als dat hij op dat ogenblik het laatste woord wou hebben. In zijn verhoor van 21 januari 2008 verklaart hij ook dat "diegene waarop hij geschoten heeft het slachtoffer [was] van zijn jarenlange opgekropte gevoelens van frustratie en eenzaamheid". In zijn verhoor n.a.v. de wedersamenstelling verklaart beklagde dat toen hij terug buiten kwam 'voelde ik mij machtig. Ik had het gevoel dat ik voor de eerste keer controle had. In het samenvattend verhoor bij de onderzoeksrechter zoekt beklagde de oorzaak van de

schietpartij in een combinatie van factoren: emotionele labiliteit t.g.v. een stukgelopen relatie, het moeilijk hebben toevallige getuige te zijn van een drugsdeal in zijn straat waarop hij emotioneel te betrokken heeft gereageerd. Hij wou zich verzetten tegen wat gebeurde: hij wou niet uit zijn eigen straat worden weggejaagd omwille van wat er gebeurde. Hij wou zich niet laten doen en heeft een totaal verkeerde beslissing genomen. Uit dit alles blijkt duidelijk dat beklaagde niet werd gestuurd door een uitwendige dwang, maar door zijn eigen emoties.

3. De nieuwe ontmoeting tussen beklaagde en K. Yassine om 22.20 's avonds, meer dan 2 uur na de eerder geuite bedreigingen door K. onder bevel of voorwaarde, kan ook niet worden beschouwd als een ernstig en onmiddellijk dreigend gevaar. Van ieder redelijk mens wordt vereist dat men zich dan kan beheersen. De rechtbank ziet ook niet in waarom er van K. Yassine die op dat moment alleen en ongewapend op straat rondloopt, een actueel en onmiddellijk dreigend gevaar zou uitgaan.

B. Strafverminderende verschoningsgrond van de uitlokking

1. Algemeen

Zie en vergelijk met: A. D. N. o.c., 159-162, C. V. D. W. en S. V., o.c., 240-241, D. DE WOLF, "Van een subjectieve controle op de verschoning wegens uitlokking door zware gewelddaden naar een gemengd objectiefssubjectieve controle", noot onder Cass.22 juni 2011 (P.11.0988.F), T.Strafr. 2012, afl. 5, 321-326 en J. D. H., "Art. 411 Sw." in L., Wet en duiding Strafrecht, Brussel, Larcier 2012, 356-357.

Artikel 411 van het strafwetboek bepaalt:

"Doodslag, verwondingen en slagen zijn verschoonbaar, indien zij onmiddellijk uitgelokt worden door zware gewelddaden tegen personen."

De verschoning berust op de gedachte dat op het ogenblik van de feiten de dader wegens de agressie die hij zelf onderging, onder zulke morele dwang heeft gehandeld dat de hevigheid van zijn reactie, al is zij niet gerechtvaardigd, psychologisch toch uitlegbaar is. Het gaat niet om een uitschakeling van de wil maar om een vermindering van het weerstandsvermogen.

Uitlokking onderstelt dat gewelddaden, die onrechtmatig en voldoende ernstig zijn om een onmiddellijke reactie uit te leggen, tegen personen werden gepleegd.

1. Gewelddaden. Buiten het fysiek geweld wordt ook aanvaard dat moreel geweld verschonend kan zijn.
2. Voldoende ernstig. De wet meet de ernst van de gewelddaden waarvoor een verschoningsgrond is aangenomen, niet alleen af aan de hevigheid van de reactie die de gewelddaden hebben veroorzaakt, maar ook aan de zwaarte van de concrete feiten, in verhouding tot de ernst van het uitgelokte misdrijf. De ernst van de uitlokking kan niet uitsluitend beoordeeld worden in het licht van de persoonlijkheid van de uitgelokte dader; de bij artikel 411 van het Strafwetboek vereiste zware gewelddaden zijn die welke de vrije wil van een normaal en redelijk persoon in het gedrang brengen en niet die welke alleen

maar dat gevolg hadden wegens de bijzondere gevoeligheid van de uitgelokte dader (zie en vergelijk met: Cass.22 juni 2011 (P.11.0988.F)).

3. Een onmiddellijke reactie. De gepleegde feiten zijn enkel verschoonbaar wanneer ze onmiddellijk worden uitgelokt, m.a.w. ze moeten plaatsvinden op een ogenblik dat de dader zich nog bevond in een toestand van verminderde zelfbeheersing t.g.v. de ondergane agressie.

2. Toegepast op de huidige zaak

Beklaagde kan zich niet beroepen op de strafverminderende verschoningsgrond van de uitlokking en dit om de volgende redenen:

1. de tegen beklagde gepleegde gewelddaden zijn niet voldoende ernstig. Waar de rechtbank nog aanvaardt dat de mogelijke drugsdeal en de daarop volgende mondelinge bedreiging met bevel of voorwaarde van beklagde door K., bij beklagde een hevige reactie en diepe indruk heeft gemaakt, verschoont het door beklagde gebruikte geweld, namelijk een poging tot doodslag meer dan twee uur na de feiten, niet. Mondelinge bedreigingen onder bevel of voorwaarde en meer bepaald de uitspraak "je moet hier weggaan, want anders ga ik u kapot maken. Jij weet niet wie ik ben !" zijn niet van die aard dat zij de vrije wil van een normaal en redelijk persoon twee uur na de feiten in het gedrang brengen. Met de eventueel bijzondere gevoeligheid van beklagde ten gevolge van alcoholgebruik, antidepressiva en een algemeen depressieve toestand, mag en kan de rechtbank geen rekening houden. Bovendien staan de door beklagde gepleegde feiten, nl. poging doodslag, helemaal niet in verhouding met de door hem ondergane agressie.
2. De door beklagde gepleegde feiten zijn niet onmiddellijk uitgelokt. Beklaagde bevond zich niet meer in een toestand van verminderde zelfbeheersing t.g.v. de ondergane agressie. Dit blijkt duidelijk uit de chronologie van de feiten: de vermoedelijke drugsdeal en de daaropvolgende bedreigingen vonden plaats rond +/- 19.30-20.30u, terwijl de schietpartij rond 22.20u plaatsvond, zijnde twee uur na de initiële agressie. Beklaagde stelt ook zelf in zijn eerste verhoor dat hij zich op het traject naar huis niet meer bedreigd voelde en dus zijn kalmte had herwonnen. Er is dus een duidelijke cesuur tussen de ondergane agressie en het door beklagde gebruikte geweld.
3. Straftoemeting

A. Hoofdgevangenisstraf

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklagde zoals die blijkt uit zijn strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de algemene en speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De feiten zijn bijzonder ernstig. Beklaagde was getuige van een mogelijke drugsdeal door het slachtoffer K. Yassine en werd nadien door beklaagde bedreigd onder bevel of voorwaarde. I.p.v. de politie zijn werk te laten doen na het indienen van zijn klacht, besluit beklaagde zich te bewapenen en gewapend over straat te trekken, terwijl hij kampt met zelfmoordgedachten en onder de invloed is van alcohol en antidepressiva. Wanneer hij vervolgens K. Yassine later toevallig op straat aantreft, neemt hij zijn wapen en schiet hij K. neer, terwijl deze geenszins een bedreiging voor hem vormde. Beklaagde besloot m.a.w. het recht in eigen handen te nemen en vuurde verschillende schoten af, niet alleen op K. doch ook in het wilde weg. Het mag een wonder heten dat hierbij geen doden zijn gevallen. K. was het slachtoffer van beklaagde zijn jarenlange opgekropte gevoelens van frustratie en eenzaamheid. Tegen zulk gedrag dat niet kan worden getolereerd in onze beschaafde samenleving, dient krachtadig te worden opgetreden en dit vereist een strengheid in bestraffing.

Beklaagde beroept zicht op een overschrijding van de redelijke termijn. De feiten werden gepleegd op 2 juni 2007 en het onderzoek werd voor de eerste maal meegedeeld door de onderzoeksrechter op 23 oktober 2008. Op 18 februari 2009 verzoekt de procureur des Konings om K. Yassine opnieuw door de wetsgeneesheer te laten onderzoeken. Dr. D. L. wordt aangesteld op 19 februari 2009 en legt zijn verslag neer op 19 mei 2009. Het gerechtelijk onderzoek sleepte dan nog aan tot 26 mei 2010 met de beschikking tot mededeling aan de procureur des Konings. Tijdens het gerechtelijk onderzoek is er dus een jaar van stilstand geweest dat moeilijk kan verantwoord worden.

De procureur des Konings neemt zijn eindvordering op 21 september 2010. De beschikking van de Raadkamer komt tussen op 19 november 2010 en de dagvaarding van het OPENBAAR MINISTERIE komt tussen op 7 december 2010. De inleidingszitting van de zaak vond plaats op 4 april 2011 waarna de zaak nog twee maal werd uitgesteld: één maal op verzoek van de burgerlijke partij wegens ziekte van de raadsman en één maal wegens overbelasting van de rol.

De rechtbank erkent dat er sprake is van een overschrijding van de redelijke termijn door het aanslepen van het vooronderzoek dat langer duurde dan noodzakelijk was. De rechtbank zal hiermee bij de bestraffing rekening houden en een lagere straf opleggen. Een eenvoudige schuldigverklaring is, gelet op de beperkte overschrijding van de redelijke termijn, niet aan de orde.

Beklaagde heeft een blanco strafregister en is blijkens het moraliteitsonderzoek van onbesproken gedrag, zowel in zijn privé-leven als op professioneel gebied. Op de vraag tot opschorting van beklaagde wordt niet ingegaan, gelet op de ernst van de feiten. De ten laste van beklaagde bewezen verklaarde feiten, zoals voormeld, zijn te zwaarwichtig om het verlenen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling aan beklaagde te verantwoorden. Deze gunst zou onvoldoende bijdragen tot de bewustwording van beklaagde dat dergelijke feiten op generlei wijze kunnen getolereerd worden en onder geen beding voor herhaling vatbaar zijn.

De rechtbank kan echter de feiten niet zomaar wegwissen en is van oordeel dat beklaagde verder psychisch dient begeleid te worden.

De rechtbank zal aan beklagde een gevangenisstraf van vier jaar opleggen, i.p.v. vijf jaar zonder de overschrijding van de redelijke termijn, waarvan de helft met uitstel gedurende een periode van vijf jaar, gekoppeld aan probatievoorwaarden.

4. Burgerlijke vorderingen

Krachtens de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek, is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich beklagt, niet was gesteld.

A. Burgerlijke partij het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding

Daar beklagde de feiten niet pleegde uit racistische overwegingen, is de burgerlijke partijstelling van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding ontvankelijk, doch ongegrond.

B. Burgerlijke partij K. Yassine

De burgerlijke partij vordert een onbenoemde provisie van 5.000 euro uit hoofde van materiële en morele schade vermengd alsook de aanstelling van een gerechtsdeskundige met de gebruikelijke opdracht.

Beklaagde merkt op dat er geen enkel stuk tot staving wordt voorgelegd, nog enig gemotiveerd stuk inzake de duur van de arbeidsongeschiktheid. Volgens beklagde dient het provisioneel bedrag te worden herleid naar 1 euro in afwachting van het verslag van de aan te stellen gerechtsdeskundige.

In het dossier treft de rechtbank een tweede verslag van Dr. D. L., neergelegd op 19 mei 2009. Hij komt tot de volgende conclusies:

- K. bleef gehospitaliseerd t.g.v. de feiten tot 13 juni 2007 en bleef thuis tot september 2007.
- De periodes van tijdelijke arbeidsongeschiktheid kunnen worden gedefinieerd als volgt:
 - 0 Van 02.06.2007 t.e.m. 13.06.2007: 100 % (hospitalisatie)
 - 0 Van 14.06.2007 t.e.m. 31.07.2007: 100 %
 - 0 Van 01.08.2007 t.e.m. 31.08.2007: 50 %
 - 0 Van 01.09.2007 t.e.m. 30.09.2007: 20%
 - 0 Van 01.10.2007 t.e.m. 30.11.2007: 10 %
- Datum consolidatie: 01.12.2007.
- Blijvende invaliditeit met blijvende arbeidsongeschiktheid: 5 %
- Esthetische schade: 3/7

Op basis van dit verslag, kan aan de burgerlijke partij thans een provisie van 5.000 euro worden toegekend. De rechtbank zal de zaak in voortzetting zetten om partijen toe te laten om standpunt in te nemen over de vraag of het noodzakelijk is een bijkomend deskundigenonderzoek te bevelen of desgevallend over te gaan tot begroting van de schade aan de hand van het verslag van Dr. D. L..

C. Burgerlijke partij K. Abdelhafid en A. K. Ahoura

Beide burgerlijke partijen vorderen, gelet op de bijzonder affectieve band met hun zoon, een schadevergoeding van 3.500 euro, te vermeerderen met vergoedende intresten vanaf 02.06.2007, de gerechtelijke intresten en een rechtsplegingsvergoeding.

Beklaagde voert aan dat de burgerlijke partijen geen stukken bijbrengen ter staving van de geleden schaden. Beklaagde betwist ook dat er een affectieve band zou bestaan, gelet het feit dat uit het strafdossier blijkt dat meerdere personen in het gezin gekend zijn bij de politiediensten. Beklaagde biedt een bedrag aan per ouder van 500 euro ex aequo et bono.

Tussen ouders en kinderen is altijd een affectieve band aanwezig. De schade die door beide ouders t.g.v. de door beklagde gepleegde feiten waardoor hun zoon verschillende dagen in levensgevaar verkeerde, kan ex aequo et bono worden begroot op 1.500 euro per ouder. Op dit bedrag worden de intresten toegekend. De burgerlijke partijen hebben recht op een gezamenlijke rechtsplegingsvergoeding van 715 euro.

D. Burgerlijke partij O. Lokeren

Het bestaan van een contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting sluit niet uit dat schade in de zin van artikel 1382 of 1383 Burgerlijk Wetboek ontstaat, tenzij wanneer blijkens de inhoud of de strekking van de overeenkomst, de wet of het reglement, de te verrichten uitgave of prestatie definitief voor rekening moet blijven van diegene die zich ertoe heeft verbonden of die ze ingevolge de wet of het reglement moet verrichten.

Overeenkomstig artikel 870 Gerechtelijk Wetboek en artikel 1315, eerste lid, Burgerlijk Wetboek, moet degene die vergoeding vordert voor de uitgaven die hij ter uitvoering van een contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting heeft verricht, het bewijs leveren van deze uitgaven en van het oorzakelijk verband tussen de gedane uitgaven en de onrechtmatige daad.

Het is evenwel aan de rechter te beoordelen, door middel van een uitlegging van de overeenkomst, de wet of het reglement, of de gedane uitgaven, blijkens de inhoud of de strekking van de overeenkomst, de wet of het reglement, al dan niet definitief voor rekening moeten blijven van diegene die ze heeft moeten doen.

Het al dan niet definitief voor rekening moeten blijven van de gedane uitgaven blijkens de overeenkomst, de wet of het reglement, en daarmee samenhangend, de kwalificatie van de bedoelde uitgaven als een vergoedbare schade, is geen feit dat moet bewezen worden door de partijen.

Om de vordering van het O. te beoordelen is het bijgevolg noodzakelijk dat de partijen standpunt innemen over welke contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting er voor gezorgd heeft dat het O. van Lokeren verplicht was beklagde

zijn loon door te betalen en of volgens de overeenkomst, de wet of het reglement, de te verrichten uitgave of prestatie definitief voor rekening moet blijven van diegene die zich ertoe verbonden heeft of die ze ingevolge de wet of het reglement moet verrichten.

De rechtbank zal de zaak om die redenen in voortzetting zetten.

E. Ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen

Omdat het door de beklaagde gepleegde misdrijf mogelijk nog andere schade heeft veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerrechtelijke belangen ambtshalve aan, in toepassing van artikel 4 V.T.Sv., zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S. 03.05.2005).

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 162bis, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 51, 52, 80, 392, 393;
Art. 25 (zoals gewijzigd bij Wet van 21 december 2009 tot hervorming van het Hof van Assisen; B.S. 11.01.2010) en 417bis van het Strafwetboek; Gerechtelijk Wetboek, art. 1022, K.B. 26.10.2007, art. 2;
Wet 5 maart 1952, art. 1; gew. programmawet 24.12.1993, art. 1; gew. art. 36 Wet 7.2.03; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011) (opdec.)
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.1.8.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 29 juni 1964, art. 1, 8 gew. W. 10.2.1994; (uitstel)
Burg. Wetb., art.1382; W.17.4.1878, art. 3 en 4; Wetb. strafrecht, art.44, 45; (BP)

OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK, RECHTDOENDE OP TEGENSPRAAK

OP STRAFGEBIED

VERKLAART beklaagde schuldig aan de feiten van de tenlastelegging;

VEROORDEELT beklaagde voor de weerhouden feiten tot een gevangenisstraf van VIER JAAR;

VERMITS de tegen de tegen beklaagde uitgesproken straf, te ondergaan als hoofdstraf, vijf jaar gevangenisstraf niet te bovengaat en de beklaagde nog geen veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden opgelopen heeft, zijn er gronden om aan te nemen dat de veroordeelde zich aan de misdrijven zoals deze waarvoor hij werd gestraft niet meer zal schuldig maken;

GELAST bijgevolg gedurende een termijn van vijf jaar **PROBATIOE-UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van **TWEE JAAR** van de opgelegde hoofdgevangenisstraf, waardoor twee jaar effectief blijven, mits het naleven van de volgende voorwaarden:

1. van algemeen goed gedrag zijn;
2. de volle medewerking verlenen aan de diensten van maatschappelijke begeleiding en reclassering en onverwijld ingaan op de uitnodiging van de door de probatiecommissie aangestelde assistent(e), teneinde de huidige situatie te bespreken en te evalueren en in samenspraak naar een oplossing te zoeken om te trachten elk risico op herhaling van de feiten te vermijden;
3. zich, bij wijze van vorming, ambulant verder laten begeleiden en/of behandelen met betrekking tot zijn psychische problematiek en alcoholgebruik in een gespecialiseerd centrum of door een ter zake gespecialiseerd geneesheer of psychiater, bij voorkeur Dr. M. G. doch verder te bepalen in overleg met de probatiecommissie en deze behandeling verder te zetten zolang als nodig is en deze niet te onderbreken of te beëindigen zonder voorafgaande kennisgeving aan en toestemming van de probatiecommissie;
4. verbod het slachtoffer op enigerlei wijze rechtstreeks of onrechtstreeks te contacteren, bij een toevallige ontmoeting zelf spontaan het contact verbreken;
5. verbod wapens te bezitten en te dragen;
6. ernstige inspanningen ondernemen om de burgerlijke partijen binnen een redelijke termijn te vergoeden;
7. regelmatig contact houden met de probatiecommissie en de richtlijnen stipt opvolgen.

ZEGT dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad;

Veroordeelt de beklaagde tot de gerechtskosten, deze kosten tot op heden begroot op de som van 14.534,63 euro;

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, met 50 opdecimen verhoogd, 150 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt de veroordeelde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 50,00 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

OP BURGERLIJK GEBIED

A. Burgerlijke partij het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding

VERKLAART de burgerlijke partijstelling van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding ontvankelijk, doch ongegrond;

VEROORDEELT de burgerlijke partij het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding tot de kosten van haar stelling;

B. Burgerlijke partij K. Yassine

VERKLAART de burgerlijke partijstelling van K. Yassine ontvankelijk en gegrond;

VEROORDEELT beklagde om aan de burgerlijke partij K. Yassine een provisie van 5.000 euro te betalen;

HOUDT de kosten AAN;

STELT de zaak in voortzetting op burgerlijk gebied naar de zitting van 22 april 2013 teneinde de meest gerede partij toe te laten te handelen zoals voorzeggd;

C. Burgerlijke partij K. Abdelhafid en A. K. Ahoura

VERKLAART de burgerlijke partijstelling van K. Abdelhafid en A. K. Ahoura ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond;

VEROORDEELT beklagde om aan de burgerlijke partij K. Abdelhafid een schadevergoeding van 1500 euro te betalen, te verhogen met de compensatoire intresten op voormeld bedrag vanaf 02.06.2007 tot de datum van huidig vonnis, vanaf heden met de moratoire interesten tot de datum van de volledige betaling, beiden aan de wettelijke interestvoet;

VEROORDEELT beklagde om aan de burgerlijke partij A. K. Ahoura een schadevergoeding van 1500 euro te betalen, te verhogen met de compensatoire intresten op voormeld bedrag vanaf 02.06.2007 tot de datum van huidig vonnis, vanaf heden met de moratoire interesten tot de datum van de volledige betaling, beiden aan de wettelijke interestvoet;

VEROORDEELT beklagde tot betaling aan de burgerlijke partij K. Abdelhafid en A. K. Ahoura van een gezamenlijke rechtsplegingsvergoeding, begroot op 715 euro;

WIJST het anders en meer gevorderde AF;

D. Burgerlijke partij O. Lokeren

HOUDT de KOSTEN AAN;

STELT de zaak in voortzetting op burgerlijk gebied naar de zitting van 22 april 2013 teneinde de meest gerede partij toe te laten te handelen zoals voorzeggd.

HOUDT de burgerlijke belangen (waarover nog niet werd gestatueerd) ambtshalve verder AAN overeenkomstig artikel 4 van de Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S. 03.05.2005);

OVERTUIGINGSSTUKKEN

Stelt de hierna volgende overtuigingsstukken ter beschikking van de Procureur des Konings om te handelen als naar recht: 3117-2007, 5483- 2007, 3988-2007;

BEVEELT de Vernietiging van de volgende overtuigingsstukken: 2844- 2007;

VERKLAART overeenkomstig art. 42 lid 1 en art. 43 van het Strafwetboek
VERBEURD de voorwerpen neergelegd onder de overtuigingsstaat 2843- 2007 zijnde zaken die eigendom zijn van de beklaagde en gediend hebben tot het plegen van de lastens hem weerhouden misdrijven;

BEVEELT de teruggave aan:

- beklaagde van de voorwerpen neergelegd onder overtuigingsstaat 3178-07 (post 2: GSM LG), OS 2508-07 (kledij);
- Dr. M. G. (°.), wonende te 9000 Gent, (...): OS 3634-07 (in beslag genomen medisch dossier);

BEVEELT de voeging aan het dossier van de volgende overtuigingsstukken: OS 2625-07, 2855-07, OS 3178-07 (post 1: documenten), OS 3988-07, OS 3412-08, OS 4231-07.

WIJST de veroordeelde voornoemd en de burgerlijke partijen voornoemd er op dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis, wat betreft de uitgesproken effectieve gevangenisstraf zoals hoger in onderhavig vonnis bepaald, zal geschieden overeenkomstig de bepalingen van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, en dit in zoverre de bepalingen van de voornoemde wet op het ogenblik van de strafuitvoering in werking zullen zijn getreden.

Overeenkomstig de aldus in werking getreden bepalingen van deze wet zal de uitvoering van de effectieve vrijheidsstraf, zoals hoger in dit vonnis bepaald, eventueel kunnen geschieden volgens de modaliteiten (bijvoorbeeld de beperkte hechtenis, elektronisch toezicht, het penitentiair verlof,) die worden bepaald door de strafuitvoeringsrechtbank, de strafuitvoeringsrechter of door de Minister van Justitie.

Wijst de burgerlijke partijen voornoemd op de mogelijkheid om bij deze strafuitvoeringsmodaliteiten te worden betrokken. De burgerlijke partijen zullen, bij het in kracht van gewijsde treden van onderhavig vonnis, middels een informatief schrijven door de griffie overgemaakt, nader worden ingelicht omtrent de wijze waarop dit kan geschieden (zie K.B. d.d. 29.01.2007 tot uitvoering van artikel 2.6° van de wet van 17.05.2006);

Voor het geval de veroordeelde/partijen niet aanwezig is/zijn op het ogenblik van de uitspraak gelden de huidige vermeldingen als inlichting bij kennisname van dit vonnis (lezing van dit vonnis of kopie ervan).

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van VIERENTWINTIG DECEMBER TWEEDUIZEND EN TWAALF.

Aanwezig :

R. S., Ondervoorzitter, voorzitter der kamer;

M. B. en V. R., rechters;

P. S., substituut-procureur des Konings;

I. D. P., griffier;